

MANIFEST

Un cop acabats els estudis d'arquitectura, que forçosament hem de cursar fora de l'illa, els i les joves recent titulats que decidim tornar a casa, més de sis anys després d'haver teixit la nostra vida a Barcelona, Madrid, València o altres ciutats de la península, i ens trobam que ens falta xarxa i que tenim moltes dificultats i dubtes si volem començar a fer feina pel nostre compte.

Per a què serveix la col·legiació? Com es fa una memòria? Em faig autònom de la Seguretat Social o de la Germandat d'Arquitectes? Quines assegurances existeixen? Són algunes de les moltíssimes preguntes que ens plantejam i que tanmateix no tenim ningú proper que ens pugui ajudar.

Per això, fruit d'aquesta necessitat i aquestes mancances, el setembre de 2016 va néixer la JAM, Joves Arquitectes de Mallorca, per conèixer-mos, per fer xarxa, per parlar de la nostra professió i posar en comú diferents problemàtiques, preocupacions o inquietuds.

Les trobades s'han anat realitzant, convocades gràcies a les xarxes socials, un cop al mes on, en un ambient distès, una trentena de persones de mitjana hem anat debatent quins havien de ser els nostres objectius com a agrupació. D'una banda volem potenciar les activitats culturals i formatives relacionades amb el nostre ofici. Fins ara hem organitzat una visita a una casa dels SMS Arquitectes, hem participat en la revisió del PGOU de Palma i a cada sessió algú presenta qualche projecte o experiència pròpia que tengui ganes de compartir amb la resta del grup, però també volem conèixer la nostra tradició constructiva per saber d'on venim, que s'ha fet i que es fa ja que perquè fórem, som, i perquè som, serem.

D'altra banda també volem assenyalar les mancances que tenim, les problemàtiques amb les que ens trobam i per això també volem aportar solucions. D'una enquesta que vàrem realitzar entre els nostres membres, arribam a la conclusió que tot i que la majoria podem fer feina en alguna cosa relacionada amb l'arquitectura, les condicions laborals amb les que ens trobam són molt precàries, sovint com a falsos autònoms o fins i tot en situacions sense regularitzar i que no ens permeten arribar ni a mileuristes ni a tenir una mínima estabilitat tot i tenir una bona preparació.

Pertanyem a una generació particular, que va començar a estudiar en ple boom de la construcció i que ha acabat en els pitjors anys de la crisi econòmica. Des del COAIB, tampoc se'ns acaba d'ajudar. Les elevades tarifes de col·legiació, les més altes de l'estat espanyol, fan poc atractiu l'accés dels joves al col·legi professional fins que és imprescindible. Per això trobam a faltar una tarifa especial per primera col·legiació sense tenir en compte els anys que faci que un hagi acabat els estudis, ja que poden ser molts els motius que duguin a col·legiar-se abans o després i entenem que és quan es dona el pas que s'hauria de comptar amb més suport. De fet, el més habitual és que en acabar la carrera, abans de començar a treballar per compte propi, o bé treballem per altri, o bé continuem estudiant un màster o anem a l'estranger, superant de llarg els 3 anys que dona el COAIB.

A més a més, com a arquitectes, com a joves i com a persones amb esperit crític, ens interessam i volem dir la nostra sobre temes d'arquitectura, urbanisme, habitatge, patrimoni, model de ciutat i protecció del territori que ens preocupen i ens afecten al nostre dia a dia. Evidentment que hi ha diferents sensibilitats entre els integrants de la JAM, però hem establert un posicionament crític que entenem de mínims: la defensa d'una ciutat més verda, a escala humana i, per tant, per a vinents, el respecte pel medi ambient, la inclusió social i l'ús de materials amb poca petja ecològica, així com revaloritzar l'arquitectura tradicional i pensar l'urbanisme amb perspectiva de gènere.

També creim que s'ha d'actuar per combatre l'anomenat procés de gentrificació que aliena i elititza les nostres ciutats, els nostres pobles i els nostres barris, els hi fa perdre la seva identitat, el teixit comercial tradicional i expulsa els veïnats substituint-los per hotels boutique, comerços de souvenirs i apartaments turístics, dificultant encara més l'accés a l'habitatge i a un lloguer.

Tots nosaltres som l'urbanisme de la nostra pròpia vida en comú i entenem que la nostra illa és de totes les persones i no només de qui la visita uns dies o de qui vol especular amb ella.

I per tot això hem decidit ajuntar-nos.